ikke med det gode kan tale de unge Mennesker til Fornuft.

De højere Pigeskoler i Frankrig.

Frøken Theodora Lang giver i Tidsskriftet „*Vor Ungdom*“ en interessant Skildring af de franske Pigeskoler. Ved Hjælp af Statens Understøttelse og gode Anbefalinger til Skolernes højeste Foresatte i Paris lykkedes det Frøkenen at foretage sine Studier. Man lukker ikke gerne Lokalerne i Frankrig op for Fremmede, men gør man det, saa viser man fuld Tillid og fremlægger et omhyggeligt Materiale til Oplysning for den besøgende.

Frøken Lang viser os igennem sin Artikel, at vi Danske har meget at lære af dette højtbegavede og foretagsomme Folks Skolevæsen. Efter Indførelsen af den nye Skolelov for 9 Aar siden er der vundet uhyre Resultater for den kvindelige Ungdom i Frankrig. Det indelukkede Klosterliv, som Smaapigerne førte hele deres Barndom og første Ungdom, virkede i høj Grad skadeligt; da de knapt fuldvoksne Piger umiddelbart derefter uden eget Vidende og Vilje kastedes ind i Ægteskabet, manglende de nødvendige Forudsætninger til at løse deres Opgaver i Ægteskabet og i Samfundslivet.

Dette har nu ganske forandret sig; Skolerne er nu ikke længere Internater men Externater, hvor der tages det nøjeste Hensyn til at udvikle Eleverne som Samfundsmennesker. Intet af hvad der lever og rører sig ude i Verden og i det Samfund, hvori de unge Kvinders Liv i Fremtiden skal leves, bliver dem fremmed. Her undervises i Rets- og Statslære, i Sundhedslære og Samfundsøkonomi, foruden i den ældre og moderne Litteratur, Fysik og Kemi.

Den franske Undervisning i Skolerne har i langt højere Grad end hos os Præg af Samtaletimer. Man giver sig god Tid til at spørge, forklare og lade sig spørge.

Hvad vi Danske især bør lægge os paa Sinde og optage efter den franske Skole, er den skriftlige Behandling af Modersmaalet. Eleven lærer stadigt at fremsætte sine Tanker baade mundtligt og skriftligt, og Afhandlinger af de unge Piger er affattede med en Tankeklarhed, Renhed og Skønhed i Sproget, som ingen danske Skoler kan vise Magen til.

Hele Undervisningen foregaar ved Hjælp af Samtaler og Anskuelsesøvelser.

Mellem Folkeskolen og den højere Skole findes et inderligt Sammenhæng, idet de flinke Elever af førstnævnte kan i 12-Aars Alderen indtræde i den højere Skole. Folkeskolen var den forberedende Undervisning.

Frøken Lang giver tillige en udførlig Beskrivelse af de fortrinlige Skolelokaler med deres uhyre Rum, frisk Luft, udmærkede Lys, men frem for alt omtaler Frøknen dette hjemlige og hyggelige, der gør Skolen saa kær for Barnet. Skolerne er endnu for største Delen indrettet paa at give Børnene Mad paa Skolen.

Kl. 12 spises der en kraftig varm Frokost, bestaaende af Suppe, en Kødret, Gemyse og Dessert, Kl. 3½ Franskbrød med et Stykke Chokolade, Frugt eller Syltetøj. Et Par af Eftermiddagstimerne anvendes til at lære Lektierne til næste Dag, — kort sagt, Skolen er et Hjem.

Vore danske Lærerinder bør ikke undlade at gøre sig bekendt med Theodora Langs Artikel i „Vor Ungdom“.

Maskinstrikkernes Fagforening

holdt Lørdagen den 23de April sin 2aarige Stiftelsesfest med Aftenunderholdning og Bal. Festen, der var særdeles vellykket, var godt besøgt. Journalist Meyer holdt Festtalen, hvori han med varme Ord paalagde de unge at holde sammen for ved trofast Samarbejde at opnaa bedre økonomiske Tilstande. Han mindede dem om, at Politik var noget, som Kvinderne særlig maatte interessere sig for, da det jo umuligt kunde være dem ligegyldigt, hvorledes Arbejderstandens Interesser blev varetagne. De havde vel ikke endnu direkte, men de havde stor indirekte Indflydelse paa deres Mænd, Brødre eller Forlovede. — Efter den alvorlige Del af Festen tog de unge sig en rask Svingom. *K. J.*

Offenligt Møde.

Mandagen den 9de Maj Kl. 8½ Aften holder *Kvindelig Fremskridtsforening* et offenligt Møde Østergade 15. Fru *Johanne Meyer* vil holde Foredrag om „*Samfundet og Kvinden*“. Medlemmer af Foreningen har Adgang mod Forevisning af Medlemskort. Ikke-Medlemmer, Herrer saa vel som Damer, betaler 25 Øre.

Mandagen den 23de Maj slutter *Kvindelig Fremskridtsforening* sine Diskussionsmøder, hvortil kun Medlemmer har Adgang. Til det gratis Kaffegilde, hvormed Aftenen slutter, modtager Medlemmrne særlig Billet ved Indgangen.

„Lille Sofie“.

Af *Hermine Preush.*

(Fortsat.)

Der var imidlertid gaaet en hel Del Aar. Jeg havde fulgt mit Hjertes Trang og var draget ud i den vide Verden for i Kunsten at søge Lykken. Kun sjældent og ad Omveje hørte jeg noget om Børnene fra det lille Hus i Enggaden. De otte Pigebørn var nu alle voksne, den yngste Søn var nylig avanceret til Lieutenant, „lille „Sofie“ var stadig hjemme og ugift. Siden den mislykkede Pensionstur havde hun ikke været ude i Verden, hun havde det bedst i sit snevre Hjem, og var nu omkring de tredive, da jeg, der var paa Besøg i det gamle Hjem, atter gensaa hende.

Det lille Hus i Enggaden havde ikke forandret sig. Børnene var knn blevne voksne, Forældrene gamle. Hvor forfærdelig beskeden syntes mig nu den smalle Trappe, den blaamalede Forstue. Haven med Vinløvgangen, den daarlig brolagte Gaard med Affaldsdyngen under „lille Sofie“s Vinduer, der laa saa bekvemt for os Børn, saa vi med Lethed kunde krybe ud og ind af dem, var endnu de samme. Stuerne var tomme. Hele Familien var sagtens fra Morgenstunden lokket ud af det smukke Vejr. Da jeg hørte en Lyd ude fra Køkkenet, vilde jeg gaa derud for at bede Pigen om at hilse fra mig. En tarvelig klædt Pige med stort Køkkenforklæde, opsmøgede Ærmer og et lille hvidt Halstørklæde stod ivrig beskæftiget med at vaske op. Et helt Bjerg af Porcellæn laa foran hende. Vi stirrede forundret paa hinanden.

„Lille Sofie, Du — ?“

„Min Broder Philip har haft Fremmede i Aftes, saa vasker jeg blot Tallerkenerne af“, sagde hun undskyldende.

„Hvorfor er Du da nødt til selv at gøre det?“

„Vi har i den sidste Tid kun haft en Pige til at gaa her“, svarede hun. „Det er allerede flere Aar siden, at jeg alene paatog mig at lede Husvæsenet, og da jeg ikke kunde finde mig i de daarlige Tjenestefolk, der gives nu til Dags, saa har jeg siden forrige Efteraar selv lavet Mad og vasket op. Det er ogsaa langt billigere! Det er kun en lille Sum, Fader kan give mig om Maaneden til Husholdningspenge, og jeg s k a l komme ud af det med den“.

„Og det er Dig, Exellencen, Grev Landaus Datter, der kan udrette alt det Arbejde?“ udbrød jeg uvilkaarlig. „Jeg beundrer Dig.“

„Det er jo kun min Pligt“, svarede hun ligefremt.

Derpaa aftalte vi at gaa en Tur med hinanden i Dag.

I de mellemliggende Dage havde jeg hørt en hel Del om „lille Sofie“. Hele Byen var enig om at hæve hende til Skyerne, hun var den dygtigste, den solideste Pige i hele Byen, og hun holdt sig ikke for god til trods sin fornemme Fødsel at yde sin Familie Pigetjeneste, for derved at redde Forældrene med de otte uforsørgede Døtre og de to flotte Lieutenantssønner fra Ruin. Den ene Lovtale klang højere end den anden over denne unge Pige, der frivillig frasagde sig alle verdslige Nydelser for i strengeste Pligtopfyldelse at tjene sin Familie i Stedet for som andre at søge sin Lykke i Kærlighed eller Nydelser eller Fornøjelser.

Og nu gik jeg sammen med denne ualmindelige Pige gennem Skoven, der straalede i al Efteraarets Farvepragt, og i hvis Pøle Himlen spejlede sig. I Begyndelsen i den ligegyldigste Samtale; men snart tav vi begge. Fra Siden betragtede jeg den slanke Skikkelse. Hendes Træk var blevne blegere, Øjnene havde et mindre uroligt Blik og om Læberne laa et bittert Træk. Men hun klædte sig endnu lige saa billigt og — lidet fornemt som tidligere. Du gode Gud, hvor skulde hun ogsaa have lært den Kunst at klæde sig, naar den ikke var hende medfødt! „Hun begynder allerede at blive gammel Jomfru“, tænkte jeg. „Hvor hendes Liv maa have været trist, hun visner nu uden

Denne Bestillingsseddel udklippes, paategnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.